

dosarul nr.3ra-1285/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Sandu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Kozyakova Yuliya, reprezentată de avocatul Ropot Veaceslav,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Kozyakova Yuliya împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Kozyakova Yuliya și s-a menținut hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 03 februarie 2017, Kozyakova Yuliya a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că este originară din or. Snejnoe, reg. Donețk, Ucraina. La 15 iunie 2016, s-a adresat cu cerere de azil către Direcția Refugiați al Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, iar prin decizia nr.238/16/DAI din 12 decembrie 2016, i s-a respins cererea de azil, decizia i-a fost comunicată în data de 05 ianuarie 2017.

În opinia reclamantei, decizia nr.238/16/DAI din 12 decembrie 2016 este neîntemeiată și urmează a fi anulată, iar Direcția Refugiați al Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne urmează să-i acorde azil în Republica Moldova.

Astfel, a notat că în urma conflictului armat din estul Ucrainei, a venit în Republica Moldova, deoarece casa unde a locuit a fost distrusă în timpul conflictului armat din regiunea Donețk.

A menționat reclamanta că în urma conflictului militar din țara sa, îi este îngădit dreptul la liberă circulație cât și siguranța individuală, temei ce îi oferă dreptul la protecție în Republica Moldova în calitate de cetățean străin, stipulat în art.45 al.(3) lit. c) din Legea nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în

Republica Moldova.

La fel, a comunicat că unele țări din Uniunea Europeană au întreprins măsuri privind protecția cetățenilor Ucrainei, fără a face diferență din ce regiune vine cetățeanul străin care solicită azil.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 3 din Constituția Republicii Moldova, art. 116, 277, 278 din Codul de procedură civilă, Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea fost respinsă, ca fiind nefondată.

În susținerea soluției sale, prima instanță a reținut prevederile art. 4, alin. (2), (3) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 914 din 07 noiembrie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a structurii și a efectivului Biroului Migrație și Azil din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și a conchis că decizia nr.238/16/DAI din 12 decembrie 2016 a fost emisă cu respectarea rigorilor legale.

Totodată, prima instanță a concluzionat că față de reclamantă nu au fost întreprinse careva acte de persecuție în țara de origine, sau a suferit un tratament discriminatoriu și nici că i-au fost încălcate drepturile fundamentale, circumstanțe ce ar servi temei de aplicare a prevederilor art. 45 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Kozyakova Yuliya și s-a menținut hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că motivele invocate de apelantă nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

La 31 iulie 2018, Kozyakova Yuliya, reprezentată de avocatul Ropot Veaceslav a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este neîntemeiată, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Astfel, a notat că instanțele de judecată eronat au interpretat prevederile art. 45 alin. (1), lit. a), alin. (3), lit. c) și art. 46 alin. (1), lit. c) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, fiind apreciat incorect riscul la care este expusă recurenta și copiii săi minori în țara lor de origine.

Asemenea omisiuni în opinia recurente constituie de fapt o facilitare a returnării ilegale a unui refugiat, cea ce constituie o încălcare directă a art.33 alin. (1) din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva în data de 28 iulie 1951, tratat intrat în vigoare pentru Republica Moldova în data de 11 decembrie 2001.

Recurenta a mai notat că Curtea de Apel Chișinău, nu a dat răspuns la

argumentele privind „confirmarea existenței situației tensionale și maltratărilor până la moment a populației din zona de conflict ucraineană a or. Donețk de către trupele militare neoficiale ale Federației Ruse”.

Totodată, a opinat că instanța de apel nu s-a expus în privința materialului probator prezentat, și anume asupra rapoartelor internaționale printre care și articole ale unor publicații, care demonstrează situația complicată și periculoasă în țara ei de origine.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 18 iulie 2018 (f.d. 97). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 31 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurenteii precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Kozyakova Yuliya, reprezentată de avocatul Ropot Veaceslav, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Kozyakova Yuliya împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan